

kommunale Valgret. Hvor bliver det af? Vi have endnu ikke hørt noget derom, og det er dog sikkert den Reform, de allerfleste her i Danmark have set hen til med størst Glæde og Forventning. Et af Regeringens Organer, jeg tror endog, det var et Blad, som trykkes paa Tro og Love, har sagt, at ingen Moders Sjæl ved, naar denne Reform kommer, og hvorledes den skal se ud. Jeg vil tillade mig at spørge de ærede tilstedeværende Ministre, om vi ikke snart kunne vente Forslag til denne Reform. Det synes ikke, at den ny Regering har nogen Hast med Reformen af den Art. Der er saa mange andre Ting, som optage dens Tid og Interesse, medens Valgretsreformen faar Lov til at ligge hen.

I en Retning har den ny Regering haft Held med sig, særlig naar man ser hen paa Finansloven, og det er til at samle Højre og de moderate fast om sig. Denne Finanslov staar som det stærkeste Udtryk, vi have set i mange Aar, for at Højre og de moderate fast og enigt have kunnet slutte sig om den ny Regering. Jeg beklager, at det er sket. Jeg tror ikke, Regeringen skulde have lagt an paa netop det at samle de moderate og Højre om sig. Jeg tror hellere, den skulde have lagt an paa en Politik, hvørved den vilde have rystet dem bort fra sig. For øvrigt har den ikke noget at beklage sig over, da det jo er naturligt, at Højre og de moderate samles om denne Regering, fordi det meste, som denne Regering hidtil har fremlagt af Arbejdspunkter, har netop været de Ønsker, som Højre og de moderate i en lang Række af Aar have arbejdet paa at faa gennemført. Det synes først og fremmest at være deres Ønsker, denne Regering søger at opfylde.

Der blev ved Finanslovens 1ste Behandling saa at sige fra alle Sider talt om Sparsommelighed, og naar vi nu se Resultatet, se vi, at Finansloven ender med et Underskud af over halvsjette Mill. Kr. Jeg tillader mig her at gentage, hvad jeg har sagt mange Gange, men hvad der ikke kan siges tidt nok og højt nok, at Socialdemokratiet er det mest sparsommeligst politiske Parti her i Landet. Hvis man havde fulgt de Forslag, vi have stillet, vilde den finansielle Status have været betydelig bedre, end den er i Øjeblikket; men vore Ændringsforslag ere blevne forkastede det ene efter det andet. Nu sagde det ærede Medlem for Veringe (H. Holm) før, at der skulde Mod til at vise Sparsommelighed. Jeg beklager meget, at Højre,

Venstre, moderate og Regeringen ikke have dette Mod. Jeg tror nu ikke, det er Tilfældet, at der skal Mod til. Det ærede Medlem sagde, at man blev ikke populær, naar man vilde vise Sparsommelighed. Det kommer naturligvis an paa, i hvilken Retning man vil vise den Sparsommelighed. De moderate have ganske vist ikke megen Popularitet i Øjeblikket, men jeg tror, at de den Dag i Dag vilde være i Stand til at vinde Popularitet ude i Befolkningen, hvis de vilde kræve Sparsommelighed netop paa de Omraader, paa hvilke Befolkningen ønsker, at der skal indføres Sparsommelighed, og det er over for vore Militærndgifter. Det kan ikke nytte, at vi vedblive Aar efter Aar at ofre 16—17 Mill. Kr. til et Militærvæsen, der ikke er den allermindste Nytte til, ikke gør os den allermindste Gavn eller er til den mindste Betyggelse for vort Lands Sikkerhed. Det er Befolkningen i sin store Helhed klar over, og jeg tror, at her maa vi alle sammen tage fat og skære bort, skære bort saaledes, at det kan forslaa noget. Vi kunne ikke finde os i, at vort Militærvæsen suger Marv og Kraft ud af vort Land, at det skaber os denne uheldige Status, denne uheldige Balance, saa at vi Aar efter Aar synke dybere i Gæld. Jeg tror, vi maa en Gang for alle tage fat og tage fat for Alvor og sige: her er et Omraade, hvor der kan spares, saa at vi ere i Stand til at kunne gennemføre en fornuftig Statshusholdning og faa en saadan Balance, at vi blive i Stand til at støtte mange, mange andre Ting, som nu maa undvære Støtte og lide, fordi Pengene gaa ad andre Veje, hvor de ikke skulde anvendes.

Naar jeg i det store og hele ser paa Finansloven, er den af den Beskaffenhed, at vi fra Socialdemokratiets Side ikke see os i Stand til at stemme for den. Vi se os ikke i Stand til at kunne yde den ny Regering det Tillidsvotum at give den den Finanslov, som den ønsker at faa gennemført. Men da vi paa den anden Side heller ikke ønske at lægge Finansloven Hindringer i Vejen, men ønske, at den maa komme op i det andet Ting, ville vi afholde os fra at stemme.

Dinesen: Det vil erindres fra de Forhandlinger, der førtes straks i Begyndelsen af denne Rigsdagssamling, at jeg regnede mig blandt dem, der vare tilfredse med Dannelsen af det nuværende Ministerium. Jeg udtalte mig gentagne Gange derom og behøver derfor ikke nu at gentage dette,